

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2023. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-137/23, Alsen) ⁽¹⁾

(2023/C 235/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: X

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 14. stavak 1. točku (c) Direktive 2003/96 ⁽²⁾ tumačiti na način da se oslobođenje od poreza koje je predviđeno tom odredbom primjenjuje na energente za koje je utvrđeno da se upotrebljavaju za pogon broda pri plovidbi unutarnjim vodama Unije, čak i ako ti energenti (u predmetnom slučaju plinsko ulje) za vrijeme te uporabe ne sadržavaju najnižu zahtijevanu razinu sredstva za označivanje Solvent Yellow 124, ako porezna tijela nemaju dokaze da je brodovlasnik ili brodar ili njegov predstavnik na brodu (zapovjednik broda) u odnosu na plinsko ulje koje ima u posjedu sudjelovao u utaji, zlouporabi ili izbjegavanju plaćanja trošarina?
2. Treba li u slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje članak 7. stavak 2. Direktive 2008/118/EZ ⁽³⁾ tumačiti na način da, ako se utvrdi da spremnik goriva broda za plovidbu unutarnjim plovnicima sadržava samo plinsko ulje pribavljeno od dobavljača goriva koji ga je uz odobrenje poreznih tijela ovlašten pustiti u potrošnju uz oslobođenje od trošarina, sama okolnost da plinsko ulje nema najnižu zahtijevanu razinu sredstva za označivanje Solvent Yellow 124 znači da je u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) te direktive obveza plaćanja trošarina nastala tek u trenutku tog prethodnog puštanja u potrošnju?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje i ako se stoga u toj situaciji primjenjuje i članak 7. stavak 2. točka (b) Direktive 2008/118, protivi li se načelu proporcionalnosti utvrđenom pravom Unije to da se trošarina koja se duguje prema članku 7. stavku 2. točki (b) Direktive 2008/118 naplati na temelju članka 8. stavka 1. točke (b) te direktive od zapovjednika broda koji u posjedu ima trošarinsku robu, čak i ako on nije imao razloga sumnjati u to da je plinsko ulje isporučeno uz oslobođenje od trošarina u skladu s odredbama prava Unije i nacionalnog prava?
4. Je li za odgovor na treće pitanje relevantno da zapovjednik broda ne obavlja svoju dužnost u okviru radnog odnosa, nego da je istodobno brodovlasnik?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta izmišljen je. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne od stranaka u postupku.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije (SL 2003, L 283, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.)

⁽³⁾ Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009, L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2023. uputio Landgericht Ravensburg (Njemačka) – TJ,
KI, FA/Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH**

(Predmet C-143/23, Mercedes-Benz Bank i Volkswagen Bank)

(2023/C 235/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Ravensburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: TJ, KI, FA

Tuženici: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Unije, osobito s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2008/48/EZ ⁽¹⁾, ako se, u slučaju ugovora o potrošačkom kreditu iz kojeg se povuklo i koji je povezan s ugovorom o kupoprodaji vozila sklopljenim u okviru tradicionalne fizičke prodaje, iznos naknade za smanjenje vrijednosti financiranog vozila koju potrošač treba platiti vjerovniku prilikom povrata financiranog vozila izračunava na način da se od prodajne cijene trgovca u trenutku potrošačeve kupnje vozila oduzme nabavna cijena trgovca u trenutku povrata vozila?
2. Provodi li se odredbom članka 14. stavka 3. točke (b) prve rečenice Direktive 2008/48/EZ o ugovorima o potrošačkim kreditima koji su povezani s ugovorom o kupoprodaji vozila potpuno usklađivanje i je li ona stoga obvezujuća za države članice?

U slučaju niječnog odgovora na drugo prethodno pitanje:

3. Je li u skladu s pravom Unije, osobito s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2008/48/EZ, ako dužnik, nakon povlačenja iz ugovora o potrošačkom kreditu koji je povezan s ugovorom o kupoprodaji vozila, mora platiti ugovorenu kamatu za razdoblje od isplate kredita prodavatelju financiranog vozila do trenutka povrata vozila vjerovniku (ili prodavatelju)?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2023. uputio Raad van State (Nizozemska) – T. G./Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Predmet C-158/23, Keren ⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: T.G.

Druga stranka u žalbenom postupku: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 34. Direktive o kvalifikaciji ⁽²⁾ tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba, poput one iz članka 7.b Weta inburgering (Zakon o građanskoj integraciji), kojom se uz prijatnju novčane kazne azilantima nalaže obveza polaganja ispita građanske integracije?
2. Treba li članak 34. Direktive o kvalifikaciji tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis prema kojem azilanti sami snose cjelokupne troškove programa integracije?
3. Utječe li na odgovor na drugo pitanje to što azilanti mogu dobiti državni zajam za plaćanje troškova programa integracije i to da se taj zajam otpisuje ako u roku polože ispit građanske integracije ili ako su pravodobno oslobođeni ili izuzeti od obveze integracije?